

Sygn. akt VIII U 1441/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2018 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia S.O. Zofia Kubalska

Protokolant – p.o. protokolanta sądowego Marzena Sidor

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2018 roku w Lublinie

sprawy R. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 26 kwietnia 2017 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 1441/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił R. D. prawa do emerytury. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy, powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. 2015, poz. 1383 ze zm.) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) wskazał, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku, nie wykazał ogólnego stażu ubezpieczeniowego wynoszącego co najmniej 25 lat i nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Organ rentowy nie uwzględnił okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 września 1973 roku do 15 lipca 1976 roku, ponieważ praca w gospodarstwie rolnym odbywała się jedynie w okresie wakacji, a przez większość roku wnioskodawca zamieszkiwał poza gospodarstwem ponieważ kontynuował naukę w(...)w L.. W związku z tym brak jest podstaw do uznania, że był domownikiem. Ponadto do ogólnego stażu pracy nie wliczono zatrudnienia w (...), ponieważ ubezpieczony nie wskazał konkretnych dat w których pracował (k. 28 t. III akt ZUS).

(...) D. złożył odwołanie od powyższej decyzji, w którym domagał się jej zmiany i ustalenia mu prawa do emerytury. Wniósł o zaliczenie do ogólnego stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 lipca 1974 roku do 30 sierpnia 1974 roku, od 1 lipca 1975 roku do 30 sierpnia 1975 roku, od 1 lipca 1976 roku do 14 lipca 1976 roku w czasie wakacji, ferii zimowych, wiosennych i jesiennych oraz zatrudnienia w(...) w W. w okresie wakacji od 1 lipca 1974 roku do 30 sierpnia 1974 roku, od 1 lipca 1975 roku do 30 sierpnia 1975 roku, od 1 lipca 1976 roku do 14 lipca 1976 roku, ponieważ zatrudnienie to miało charakter stały (k. 2-6 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie uzasadniając, jak w treści zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 9 a.s.).

Na rozprawie w dniu 28 listopada 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zaliczenie do stażu pracy wnioskodawcy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców J. i N. D. (1) od 1 lipca 1973 roku do 30 sierpnia 1973 roku i od 1 lipca 1974 do 30 sierpnia 1974, od 1 lipca 1975 do 30 sierpnia 1975 i od 1 lipca 1976 roku i do 30 sierpnia 1976 rok. (k. 16v a.s.).

Ostatecznie strona skarżąca wniosła o zaliczenie do ogólnego stażu pracy okresów zatrudnienia od 1 lipca 1974 roku do 31 sierpnia 1974 roku, od 1 lipca 1975 roku do 31 sierpnia 1975 roku, od 1 lipca 1976 roku do 14 lipca 1976 roku wyłączenie jako pracy w (...) w W. oraz zaliczenia do pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie ferii jesiennych i ferii wiosennych tj. okresów od 17 września 1974 roku do 30 września 1974 roku, od 15 kwietnia 1975 roku do 28 kwietnia 1975 roku, od 17 września 1975 roku do 30 września 1975 roku, od 15 kwietnia 1976 roku do 28 kwietnia 1976 roku (pismo pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 10 kwietnia 2018 roku k. 34v-35 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca R. D., urodzony (...), wniosek o przyznanie prawa do emerytury złożył dniu 30 marca 2017 roku (k. 1-4 t. III akt ZUS). W oparciu o przedłożone dokumenty, po dokonaniu analizy okresów podlegania ubezpieczeniu, organ rentowy uwzględnił wnioskodawcy do prawa do emerytury okresy od 5 maja 1971 roku do 31 sierpnia 1973 roku, od 15 lipca 1976 roku do 30 listopada 1976 roku, od 1 grudnia 1976 roku do 31 marca 1978 roku, od 4 kwietnia 1978 roku do 31 grudnia 1978 roku, od 1 stycznia 1979 roku do 8 września 1991 roku, od 24 września 1991 roku do 31 grudnia 1998 roku tj. 24 lata, 8 miesięcy i 24 okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających, w tym 18 lat i 13 dni pracy w warunkach szczególnych (karta przebiegu zatrudnienia k. 24 t.III akt ZUS).

Z uwagi na nieudowodnienie przez wnioskodawcę 25 lat składkowych i nieskładkowych organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję, oraz następnie decyzję z dnia 26 kwietnia 2017 roku (decyzje k. 28 t. III akt ZUS).

W dniu 30 listopada 2017 roku wnioskodawca złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa (k. 20 a.s.).

Sądu ustalił w niniejszym postępowaniu, iż wnioskodawca po ukończeniu (...)kontynuował naukę w (...) Szkole (...) w Z., którą ukończył w dniu 20 czerwca 1973 roku (świadcstwo k. 7 a.s.).

W okresie od 1 września 1973 roku do 4 czerwca 1976 roku uczęszczał do Technikum (...) w L. (świadcstwo z dnia 4 czerwca 196 roku k. 7 a.s.). W okresie nauki w Technikum ubezpieczony mieszkał w internacie w L.. Wnioskodawca jest synem J. i N. D. (2). Byli oni właścicielami gospodarstwa rolnego o powierzchni 7,5 ha położonego w W.. Utrzymywali się wyłącznie z dochodów z gospodarstwa i nie pracowali zawodowo poza nim. Jego rodzice uprawiali zboża oraz ziemniaki, a ponadto hodowali około: 10-12 świń, 2 krowy i jałówkę oraz konia. W skład gospodarstwa wchodziły również łąki. W okresie nauki w Technikum wnioskodawca pomagał rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa o okresach wolnych od zajęć. Mianowicie poił i karmił zwierzęta, wyprowadzał bydło na łąkę. Pracował przy koszeniu kosą łąki, składaniu na kupki oraz jego zwożeniu do stodoły. Pomagał także, przy żniwach tj. zwoził z ojcem zboże do budynków gospodarczych. Wykonywał także podorywkę gruntów pod żniwach. Jego starszy brat mieszkał 1973 roku już poza domem. (zeznania wnioskodawcy k. 16v-17,46 a.s., zeznania świadków: K. S. k. 31-32,46 a.s., J. S. k. 32-32v,45v a.s.).

Jednocześnie wnioskodawca w latach 1974-1976 w czasie żniw pracował w (...) w W.. Czynności wykonywał wyłącznie, gdy była pogoda odpowiednia do koszenia zboża. Nie miał stałych godzin pracy. Gdy w trakcie dnia pogoda ulegała pogorszeniu, wnioskodawca był odsyłany do domu. Długość żniw był uzależniona od pogody (zeznania wnioskodawcy k. 16v-17,46 a.s., zeznania świadków: K. S. k. 31-32,46 a.s., J. S. k. 32-32v,45v a.s., Z. S. k. 45-45v a.s.). Akta osobowe

pracowników (...) w W. uległy zniszczeniu (zeznania wnioskodawcy k. 16v-17,46 a.s., zeznania świadka G. S. k. 45v a.s.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron, nie budziły one również wątpliwości Sądu tak co do ich formy, jak i treści.

Ustalając stan faktyczny Sąd Okręgowy oparł się również częściowo na zeznaniach wnioskodawcy i świadków. Odnośnie pracy gospodarstwie rolnym rodziców, Sąd podzielił zeznania wnioskodawcy oraz świadków: K. S. i J. S., iż R. D. w latach 1974-1976 w czasie wolnym od zajęć szkolnych pomagał rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, albowiem w tej części był spójne, logiczne i korelowały ze sobą.

Nie można przyznać natomiast przymiotu wiarygodności zeznaniom wnioskodawcy i świadków: K. S. i J. S., w których wskazywali, że wnioskodawca w latach 1974-1976 stale w okresie wakacji i ferii przez co najmniej cztery godzinny pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Z zeznań samego wnioskodawcy wynika, że w latach 1974-1976 pracował w czasie wakacji, czasami nawet do 22.00 w (...) w W.. Z kolei świadek J. S. zeznał, iż praca w K. czasami odbywała się nawet do zmroku.

Zaznaczyć należy, na niewiarygodność zeznań świadka J. S., wskazują również sprzeczności z nich zawarte. Na rozprawie w dniu 27 marca 2018 roku wskazał, że 1973 roku wyprowadził się z W. do B., a z kolei na rozprawie w dniu 26 czerwca 2018 roku wskazał, że wyprowadził się z domu w 1980 roku.

Nie przekonują twierdzenia wnioskodawcy, iż był w domu w związku z feriami jesiennymi od 17 września 1974 roku do 30 września 1974 roku i od 17 września 1975 roku do 30 września 1975 roku i związku z feriami wiosennymi w okresie Świąt Wielkanocnych od 15 kwietnia 1975 roku do 28 kwietnia 1975 roku, od 15 kwietnia 1976 roku do 28 kwietnia 1976 roku. Wskazać należy bowiem, że jak sam wnioskodawca wskazywał, że ferie te trwały około tygodnia, podczas gdy daty wskazane przez stronę skarżącą przekraczają 7 dni. Ponadto Święta W. są świętami ruchomymi i w każdym roku wypadają w innych dniach. Podczas gdy daty dni wolnych od zajęć związanych ze Świętami Wielkanocnymi w latach 1974-1975 podane przez stronę skarżącą są tożsame.

Odnosząc się do pracy skarżącego w (...) w W., należy wskazać, że Sąd podzielił zeznania wnioskodawcy, oraz świadków: J. S., K. S., i Z. S., z których wynika, że ubezpieczony wykonywał czynności na rzecz tego K., albowiem w tej części są spójne, logiczne i zgodne.

Sąd nie podzielił zeznań wnioskodawcy i świadków: J. S., K. S. i Z. S., iż R. D. w okresach od 1 lipca 1974 roku do 31 sierpnia 1974 roku, od 1 lipca 1975 roku do 31 sierpnia 1975 roku, od 1 lipca 1976 roku do 14 lipca 1976 roku pracował stale, w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy w(...)w W., z uwagi na sprzeczności zawarte w ich zeznaniach. Z zeznań wnioskodawcy wynika, że w (...) w W. był zatrudniony jako operator wiaźalki i pracował tam od 8.00 do 15.00. W następnym fragmencie zeznań wskazywał zaś, że nie pracował gdy padał deszcz.

Z zeznań świadka J. S. wynika natomiast, że ubezpieczony pracował w (...) w W. przez okres żniw, które trwały od 2 tygodni do miesiąca, a praca odbywała się od 7.00 do 16.00-17.00.

Z kolei świadek Z. S. wskazał, że wnioskodawca pracowała w (...) w W. D., jedynie w latach 1974-1975 w okresie żniw. Zaznaczyć należy, że świadek zeznał, że nie pamięta kiedy zaczynały się i kończyły żniwa w spornych latach.

Sąd podzielił zeznania G. S., z których wynika, akta osobowe pracowników (...) w W. D. uległy zniszczeniu, albowiem były spójne, logiczne i były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.

Odwołanie wnioskodawcy R. D. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2016, poz. 887 ze zm.) mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Emerytura, taka przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Według art. 32 ust. 2 cytowanego artykułu za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Ustęp 4 cytowanej normy prawnej stanowi natomiast, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Według § 3 cytowanego rozporządzenia okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie przepis art. 1 § 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B. Sumując powyższe, aby nabyć prawo do emerytury R. D. musiał spełnić łącznie następujące przesłanki:

- 1) osiągnąć obniżony do 60 lat wiek emerytalny;
- 2) nie przystąpić do otwartego funduszu emerytalnego;
- 3) na dzień 1 stycznia 1999 roku udowodnić co najmniej 15-letni okres wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz staż pracy w wymiarze co najmniej 25 lat.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że wnioskodawca w dniu (...) ukończył 60 lat oraz udowodnił ponad 15-letni okres wykonywania prac w szczególnych. W trakcie niniejszego postępowania wnioskodawca złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Sporna pozostawała zatem jedynie kwestia czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni ogólny okres ubezpieczenia.

Zgodnie z ogólnymi zasadami zawartymi w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do stażu ubezpieczeniowego zalicza się okresy składkowe, nieskładkowe i tak zwane okresy uzupełniające. Odnośnie tych ostatnich, zgodnie z art. 10 ust. 1 punkt 3 tej ustawy, przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 roku okresy pracy w gospodarstwie rolnym

po ukończeniu 16 roku życia, traktując je jako okresy składkowe, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 ustawy emerytalnej, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia okresu wymaganego do przyznania tego świadczenia. Okresów tych nie uwzględnia się, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty, na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników (art. 10 ust. 3 ustawy emerytalnej). Nie jest kwestionowane w sprawie, że wnioskodawca ze świadczeń takich nie korzystał.

Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że dopuszczalność uwzględnienia okresów pracy w gospodarstwie rolnym należy co najmniej ocenić poprzez wykonywanie takiej pracy przez osobę ubezpieczoną w wymiarze nie niższym niż połowa normalnie wykonywanego czasu pracy w rolnictwie. W judykaturze wykształcił się pogląd, iż o uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalnych okresów pracy w gospodarstwie rolnym przed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składki na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników (tj. przed dniem 1 stycznia 1983 roku) przesądza wystąpienie dwóch okoliczności: po pierwsze – wykonywanie czynności rolniczych powinno odbywać się zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej „domownika” z art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i po drugie – czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2000 roku, II UKN 535/99, OSNP 2001/21/650, z dnia 12 maja 2000 roku, II UKN 538/99, z dnia 27 czerwca 2000 roku, II UKN 612/99 i z dnia 3 lipca 2001 roku, II UKN 466/00).

W orzecznictwie sądowym podnosi się, iż doraźna pomoc w wykonywaniu typowych obowiązków domowych, zwyczajowo wymaganych od dzieci, jako członków rodziny rolnika, nie stanowi stałej pracy w gospodarstwie rolnym, zaliczanej do stażu emerytalnego.

W wyroku Sądu Najwyższego z 25 marca 2014 r. (I UK 340/13, Lex nr 1477426) podniesiono, iż „w stażu emerytalnym uwzględnia się – jako okresy składkowe – nie okresy jakiegokolwiek pracy w gospodarstwie rolnym, lecz tylko stałą pracę o istotnym znaczeniu dla prowadzonej działalności rolniczej. Doraźna pomoc w wykonywaniu typowych obowiązków domowych, zwyczajowo wymaganych od dzieci, jako członków rodziny rolnika, nie stanowi stałej pracy w gospodarstwie rolnym, zaliczanej do stażu ubezpieczeniowego”. Podobny pogląd zawarty jest również w wyroku Sądu Najwyższego z 17 października 2008 r. (II UK 61/08, Lex nr 741080), gdzie podniesiono, iż jedynie wykonywanie stałej pracy w gospodarstwie rolnym, w którym osoba zainteresowana zamieszkuje lub ma możliwość codziennego wykonywania prac związanych z działalnością rolniczą, w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, pozwala na przyjęcie ziszczenia się przesłanek z przepisu art. 10 ust. 1 pkt. 3 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przepis art. 10 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach, dopuszcza wyjątkowo możliwość traktowania okresów pracy w gospodarstwie rolnym tak jak okresów składkowych w ramach ubezpieczenia pracowniczego, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia okresów składkowych i nieskładkowych. Natomiast niedopuszczalna jest rozszerzająca interpretacja dyspozycji cytowanego wyżej art. 10 ust. 1, zmierzająca do zaliczenia w każdym wypadku okresów pracy w gospodarstwie rolnym, zamiast wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych, w ramach ubezpieczenia innego niż ubezpieczenie rolnicze (por. wyrok Sądu Najwyższego z 3 grudnia 2004 r., II UK 59/04, OSNP 2005/13/195 oraz z 14 października 2013 r., II UK 108/13, Lex Nr 1451523).

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca w okresie nauki w Technikum (...) w L. w okresach wolnych od zajęć pomagał rodzicom przy różnych czynnościach związanych, czy to z obrządkiem przy zwierzętach, czy to przy wykonywaniu prac sezonowych. Jednakże praca skarżącego miała charakter, co najwyżej doraźny.

W szczególności nie można zaliczyć do stażu pracy wnioskodawcy jako okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców okresów od 17 września 1974 roku do 30 września 1974 roku, od 17 września 1975 roku do 30 września 1975 roku, od 15 kwietnia 1975 roku do 28 kwietnia 1975 roku, od 15 kwietnia 1976 roku do 28 kwietnia 1976 roku. Nie przekonują, bowiem twierdzenia iż skarżący był w domu w związku z feriami jesiennymi od 17 września 1974 roku do 30 września 1974 roku i od 17 września 1975 roku do 30 września 1975 roku i związku z feriami wiosennymi w okresie Świąt Wielkanocnych od 15 kwietnia 1975 roku do 28 kwietnia 1975 roku, od 15 kwietnia 1976 roku do 28

kwietnia 1976 roku. Wnioskodawca wskazywał, że ferie te trwały około tygodnia, podczas gdy daty wskazane przez stronę skarżącą przekraczają 7 dni. Ponadto Święta Wielkanocne są świętami ruchomymi i w każdym roku wypadają w innych dniach. Podczas gdy daty dni wolnych od zajęć związanych ze Świętami Wielkanocnymi w latach 1975-1974 podane przez stronę skarżącą są tożsame. Wskazać należy, że również świadkowie nie potwierdzili, iż wnioskodawca w tych okresach przebywał w domu i pracował w gospodarstwie rolnym rodziców.

Zdaniem Sądu brak było podstaw do zaliczenia do stażu pracy okresów pracy w (...)w W. w okresach od 1 lipca 1974 roku do 30 sierpnia 1974 roku, od 1 lipca 1975 roku do 30 sierpnia 1975 roku, od 1 lipca 1976 roku do 14 lipca 1976 roku.

Zgodnie wprawdzie, z art. 6 ust. 2 pkt 1 lit a) ustawy emerytalnej za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową.

W ocenie tego sądu zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził stanowiska ubezpieczonego, iż ubezpieczony w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy pracował w(...)w W.. Wskazać należy, że świadkowie nie byli w stanie podać ram czasowych w jakich ta miała miejsce. Podawali, że skarżący pracował w tym K. jedynie w okresie żniw, które wypadły w różnych okresach, a ich przebieg był uzależniony od warunków pogodowych. Wnioskodawca i świadkowie, nie byli w stanie także, określić na podstawie jakiej umowy ubezpieczony pracował. Ponadto w zeznaniach świadków występowały liczne rozbieżności co do średniego dziennego wymiaru czasu. Wnioskodawca wskazywał, że pracował 8 godzin od 8.00 do 15.00, a następnie dodał, że jego wymiar czasu pracy zależał od pogody. Świadek J. S. zeznał, że wnioskodawca pracował przez od 10 do 12 godzin. Z kolei świadek K. S., że skarżący pracował od 3 do 7 godzin w zależności od pogody. Natomiast świadek Z. S. zeznał, że skarżący pracował średnio od 6 do 8 godzin, a wymiar jego czasu pracy był uzależniony od pogody.

W orzecznictwie podkreśla się, iż dokonując oceny materiału dowodowego sprawy trzeba mieć na uwadze, że zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień lub wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga zawsze dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 15 stycznia 2013 r., III AUa 656/12, LEX nr 1281080). Takich dowodów zabrakło w niniejszym postępowaniu.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że wnioskodawca nie spełnił przesłanek z art. 184 ustawy o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych albowiem nie udowodni na dzień 1 stycznia 1999 roku 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Sąd Okręgowy, kierując się powyższymi ustaleniami uznał, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa, a odwołanie wnioskodawcy podlega oddaleniu.

Sąd oddalił również odwołanie w zakresie pkt 4 jako bezprzedmiotowe, ponieważ pełnomocnik wnioskodawcy cofnął odwołanie w tej części a pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie zajął stanowiska w tej sprawie.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o powołane wyżej przepisy oraz na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.